

Olenne CHRISTIANORUM
semper fuit nomen, ex quo credentes
Antiocheni, à Magistro suo CHRISTO,
sic voluerunt appellari: quod jam an-
notavit Lucas in *Actis Apost. cap. 11. vers. 26.*
Rem ipsam Baronius Annalium Scri-
ptor refert ad annum Christi 43 simulqve ex Athana-
sio causas allegat, cur hoc nomen tanto fuerit con-
sensu approbatum. Antea enim dictos fuisse Disci-
pulos, qvi Apostolis aut viris Apostolicis adhærerent;
ast postquam Seductores quoq; suos habuissent Disci-
pulos, ne sub communi nomine lateret fallacia, novo
hoc caractere fuisse quæsitam distinctionem. Et
verò nominis efficaciam egregiè scrutatur Eusebius
Hist. Eccles. lib. 1. cap. 4. qvi adversus Ethnicos & Judæ-
os, quibus Christiani videbantur Novatores, ita dis-
putat, ut ex *Esaiaë cap. 62.* fateatur quidem, *His, qui*
DEo essent inservituri, novum impositum iri nomen; interim
addat hoc, si res ipsa spectetur jam credentes Veteris
Testamenti fuisse Christianos. Ita autem loquitur,
seu ita reddidit Græcum textum Joh. Christophor-
nus ejusdem interpres: *Illam omnia, quæ Christiani nomen in*
se continet, (nimirum ut sit Christianus, qvi per Christi cognitionem
& doctrinam, modestia, justitia, arduarum rerum in vita perpe-ssio-
ne & tolerantia, virtutis constantia, pietatis etiam veriq; cultus con-
fessione, uni & soli Deo super omnia attribuendi, præstet, excellatq;)
illa, inquam, omnia ab illis antiquis Patribus non minus studiose,
quàm à nobis exercitata excultaq; fuerunt.

Quærere